

МИЛОРАД Х. ЈЕВТИЋ

КРИТИЧКИ РЕФЛЕКСИ

101 ОСВРТ НА САВРЕМЕНУ АРХИТЕКТУРУ СРБИЈЕ

Млади архитекти који су у овој изложби представили своје радове већ су стекли велики успех и добили признање највећих међународних архитектонских смотри. У овој изложби су учествовали архитекти из САД, Француске, Италије, Шпаније, Јапана, Кине, Југославије, Србије, Македоније, Бугарске, Румуније, Словеније, Хрватске, Србије и др.

МЛАДИ ДОЛАЗЕ

Изложба је организована од стране Студентског културног центра СКЦ у Београду, који је уз помоћ Универзитета у Београду, организовао и спровео ову изложбу. Изложба је отворена 1. октобра 1975. године у Галерији СКЦ у Београду, а трајала је до 15. октобра 1975. године. Изложба је била отворена за јавност и имала је велики успех. Учесници су били веома задовољни резултатима и пријателјски се састављали.

*Изложба у Галерији
СКЦ у Београду*

За разлику од других ликовних уметности, сликарства и вајарства, где се последњих година јавило много нових снажних индивидуалности, у архитектури је појава младих стваралаца веома редак догађај. Велика материјална средства неопходна за реализацију пројектантских замисли само су један од узрока оваквом стању – затворен и непробојан систем архитектонских организација свакако је далеко већа препрека на путу младих архитеката до самосталних задатака и друштвене афирмације. Зато млади обдарени људи обично добијају праве шансе тек у својој четвртој деценији, а наша градитељска уметност ретко зна за изненађења, експерименте, промене.

Афинитет Студентског културног центра за сва истраживања на плану визуелних комуникација допринео је да архитектура буде чест гост у одајама на углу улица Маршала Тита и Генерал Жданова. Овога пута Галерија СКЦ нам представља два млада човека од којих је један, Мустафа Мусић, управо окончао студије, а други, Марјан Чеховин, се налази пред дипломским испитом.

Као што и доликује младости, обојица излагача у својим радовима пре свега исказују много искреног ентузијазма. Квалитетни распон изложених пројеката је веома велики, што је исто тако, у овом случају, са свим разумљиво. Довољно је, међутим, видети маштовити Арт-центар Мусића или трансформабилни социјално-здравствени објекат Чеховина па стећи уверење о снажном инспиративном набоју код обојице. Када се томе дода висока графичка култура није нимало смело већ сада у њима видети озбиљне кандидате за главне носиоце наше сутарашње архитектонске вештине. Треба им, при томе, пожелети да на значајне практичне задатке не чекају, попут многих претходника, сувише дugo.

НИН 5. X 1975.

